

Горан Дух Томић

ПАРА (З)НОЈА

*Is a dream a lie if it don't come true?
Or is it something worse?
Bruce Springsteen – The River*

пун је месец, мокрим
на сваких четврт сата
сунчаницом опаљен
пуцкета у мраку
сањао сам да сам умро
и срео свог покојног деду
поглед улево, поглед удесно
тако те у забавишту уче
забленут у мапу
прешао сам собни праг
не треба оца намах будити
месечари ребра у паприкаш бацају
где се то налазимо
питао сам деду
не знам, сине
одговорио је
ти си овде стигао први

ДОК СМО СЕ САГИЊАЛИ

Еволуција ме је научила
Да се плашим висине

Страх ме је научио
Да копам гробове

Једном ћу већ схватити
Да је особеност копиле незнања

У свему сам први
Онда када грешим

КО ЗНА ШТА ЈЕ ТО

Можда нека емоција која нема дијагнозу
Сан произведен у фармацеутској лабораторији
Танки дирек месечине који полази од чела
Мрешћење сомова испод очних капака

Угао кревета необасјан ноћном лампом
Странац испод прозора који диригује несаницом
Закрчење саобраћаја у кичменој мождини
Неко друго Ја, неоптерећено сопством

Пећинско сликарство у пазушној дупљи
Вишак времена спакован у унутрашњи џеп
Недогледност затворена у четири зида
Издах новорођенчета који растура облаке

ТЕСАН

Попустиле су кочнице, траг води догде
Подно липе старац сачекује громове
Из абисинског бунара диктира се проглас
Покрај леве траке Млечног пута расточава се
цркотина

Кад смо се по постељи, као по столу тесто,
развлачили
Кад смо једно другом руке, кô суво грање за огрев,
ломили
Очију разоквирених, олупаних, обесперважених
У ноћи кад су нокти готово савршене дужине

Слутећи неправовременост возног реда крви
Муцио те фантомски бол ускраћеног стиха
И реликт вечности заточен у твојој нутрини

У колевци, крај прозора, поверење се љуља

И ТАКОДАЉЕ

Истеравши све три тачке далеко такодаље
Из полусна, у раскораку, тргао га скеч
Пун је месец, мокри на сваких четврт сата
Као пиштољ, под јастуком, крије кваку од собе

И пита се тај Наркос, пита се Златоусти
Над малом Књигом смеха и великог заорава
Писати – да л' то значи претварати реч у дело
Сва огледала у кући је челом поразбијао

Сам против себе, тек одока бирајући страну
Испијајући лимунаду, стичући околности и такодаље
Одређивао је полупуним чашама јачу половину
Одрицао полупразним чашама лепшу

ШТО МАЊЕ ТО БОЉЕ

Уситњено периодичним нервним сломовима
Не мери се време више на сате

Између рубрика преламају се манија и депресија
Свакодневица бива тек два-три пута седмично

Како одмиче дан, људи убрзавају корак
Јер немају дугорочну планску оријентацију

На планини, за пуног месеца, завијају празна црева
На одсеченој руци, у парку, ручни сат откуцава